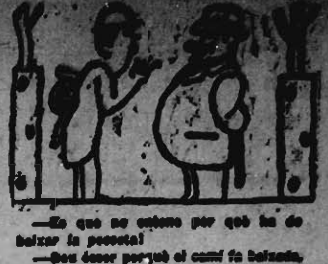

PREUS DE SUBSCRIPCIO
EDICIO DIARIA
Barcelon...
Pia...
Pentecosta Iberica...
America Latina...
Antes pascos...

LA PUBLICITAT

ANY XLVI—NUM. 15,671—PREU: 10 CENTIMS
BARCELONA, DIJOUS, 26 DE MARÇ DE 1924

L'HEROISME SERE

Lloat sigui aquell que en els instants greus de la vida conserva en el gest, en la faç i en la paraula l'expressió de la serenitat. Lloat sigui el company que en les hores de prova té el cor sereni i la veu clara. El més noble heroi és l'heroi sere.

La serenitat és el millor heroisme. No cregueu gaire en els herois cridaners, gesticuladors i frenètics. L'heroiisme encès i flagrant té la seva grandesa. Però és un vent de tempesta que passa, i agafa els homes en el seu remolí violent, i els alça per damunt del propi esperit, i els porta més enllà de la pròpia voluntat. Les multituds s'encomanen l'heroiisme, com s'encomanen el pànic. Uns mateixos homes corren un dia cap a l'assalt, el pit escobert, sota la pluja de foc i de ferro; i un altre dia corren fereïts amb l'angúnia de la fugida covarda. Coratge i covardia, en aquests casos, impulsos que estan per damunt de la voluntat i de la consciència.

Ens plau més l'actitud serena del qui, en la joia, en la dissort, en el perill i en l'espera de les coses insondables, es manté serè, és a dir, imposa als impulsos subconscients el control de la voluntat i el senyora de la voluntat humana.

Massa es decanta la gent a imaginar-se herois dramàtics, espectaculars, de posat magnífic, amb veu de tro i mirada de lampec. Aquests herois no són necessàriament homes forts. La primera condició de la veritable fortitud és la serenitat. Qui no és serè, no és valent.

Convé ensenyar al poble l'excel·lència de les virtuts quietes, simples, sense escenografia, sense plomall, sense llusors enganyadors. Convé mostrar-li que la serenitat és més viril que l'arraigament. L'arraigament, l'impulsu, no sap el que es fa. És com l'aigua de torrent, com el foc d'incendi. Cal el discerniment dels propis actes perquè hi hagi el sentit del bé i del mal, el coratge i de la por.

Però serenitat no vol dir impassibilitat. La impassibilitat és una cosa freda, marmòria, mentre que en la serenitat hi ha un calor de la carn viva. L'home impassible és el que no té sensacions. L'home serè és el que té passions i les domina. Per això la pell impulsional lleument tremola, i al fons dels seus ulls la guspira vermella salta. Però l'home que és senyor d'ells mateixos, que es deixa dur per l'impulsu, no es deixa cremar per la guspira.

Aquesta victòria interna és l'heroisme humà més pur. Abandonament del cap, batec del cor, onada de la sang, estrebada dels músculs, tivant dels nervis, donen als nostres actes llur qualitat carnal. La raó que els guia i la voluntat que els mana, els dona llur qualitat moral.

Full de dietari La Política

LA VITALITAT DE LA POCA SOLTA.

Era Sant Josep, ahir. A més a més les animes emocionades que comporta la diada (les felicitacions dels nombrosos parents i amics que tenen per l'entrada el gloriós fuster) vaig experimentar la de descobrir un regust nou a una vella cançó poca solta. La cançó, segurament. Segurament l'heu cantada, i quan en retregui la primera estrofa exclamareu, amb una mica de cancineta: "Ves amb quina tonada ens cant aquest senyor!"

"Demà és festa, Sant Josep la fa; agafa una escopeta i se'n va a caçar."

Suposo que a hores d'ara el lector ja perfectament de què va. Jo me'n recordo. És una gran cosa la comunicació de cultura per entendre's aviat! És evident que un fill de Sòria, en sentir aquesta primera quarteta, baldament llegís la fortuna de conèixer el cançoner, restaria desconcertat. Per contra, un fill de Barcelona, sense cap vacil·lació, sense cap estranyesa davant la incongruència formidable de la primera estrofa, cuita a cantar la segona.

"Tira un tiro, mata un pardal, i sota un frare vestit de general."

Ja hem cantat. Ja ens hem sortit de la nostra. Duem aquesta cançó furgent, furgent a través del nostre record, i ja acabat per venir a la memòria de la ploma.

No sé si aquesta cançoneta té història, si els erudits hi han pogut copsar alguna complicada llegenda, alguna llegenda al·legòrica. No em preocupa trobar-la. Em plau així amb la seva forma i injustificada poca solta. Veig a Sant Josep deixant la vara florent per prendre l'escopeta de caça. Sento l'espèctol del tret. Alliso sobre pardal que giravolta pels aires, i el pardal ferit. Em meravella de l'aparició del frare, que ha tingut la pensada, refinadament oportuna, de vestir-se de general.

Ab, bona cançó! Bona cançó! Proclamem fou imaginada en una època tan aquesta.

QUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA MILITAR

CALENDARIS

Diu el corresponent a Madrid del Diari de Barcelona: "Todavía continúan los habituales concurrentes a las tertulias de círculos, casinos y cafés madrileños masculinos, las posturas declaraciones del presidente del Directorio hechas a los representantes de la prensa al cumplirse el segundo trimestre de su exaltación al Poder. Insistire por los más, en que ellas encierran el ofrecimiento de un cambio de régimen a plazo fijo, el cual comenzará una vez terminada la sustanciación del proceso Berenguer en el Consejo Supremo de Guerra y Marina. El propósito atribuido al general Primo de Rivera hace relación también con aquellas palabras que dirigí a sus amigos más íntimos antes de salir de Madrid el conde de Romanones. Como recordará el lector, este hombre político afirmó que hasta mayo no ocurrirían acontecimientos políticos importantes, y ahora resulta, interpretando libremente las veladas promesas del jefe del Gobierno, que, en efecto, hacia esta época colgáramos ya el restablecimiento de la Constitución."

APAT QUE NO ARRIBA A ESSER-HO.

El "Centro de Defensa Social" tenia ganas d'ofrir un banquet als seus indígenes que ostenten càrrecs governatius.

Fets els primers tants, ha decidit ajornar-lo, per ara, indefinidament.

CONFERENCIES PER ALS NOIS.

Relatam d'El Correo Catalán: "El Ayuntamiento de Barcelona quiere sumarse a la fiesta patriótica de la jura de la bandera."

A este propósito los concejales de la Comisión de cultura daran unas conferencias en las escuelas dependientes del Municipio. Los conferenciantes serán los señores Camp, como su nombre indica hablará en la escuela de Mar; Artigas, que es de suponer tratará de la moderación en el lenguaje; Banquero, que podrá evocar las heroicas tenebras con la figura egregia de Epaminondas; y Vila Teixidor, que explicará cómo se dobla el espinazo y tratará de toda suerte de saludos amables. Auguramos un éxito."

L'ESTAT AVALA DEU MILIONS A LA MANCOMUNITAT.

Ahir a Capitan General es feu públic haver rebut del cap del Directori el telegrama següent: "El Directori acaba d'aprovar un crèdit per a la construcció de casernes de la guàrdia civil a Barcelona i una operació de crèdit avalada per l'Estat en favor de la Mancomunitat per deu milions de pesetes. El felicit per l'acte, i espero que Catalunya sobre

EL QUE LA GENT LLEGEIX

(Del nostre enviat especial)

Paris, març.

França ha descobert, finalment, Dostolevski. Acaba de sortir la primera traducció completa d'"Els germans Karamazov". En general les traduccions franceses de literatura estrangera són d'infima qualitat i sovint són simplifications miserables. Les traduccions del rus, principalment, i en general les traduccions dels grans autors estrangers, no són més que adaptacions al gust francès. Quin dia es decidiran els francesos a tenir bones traduccions de Bernat Shaw? Les que hi ha són infames. Els alemanys, per aquestes coses són més honrats i més respectuosos. L'edició completa alemanya de Dostolevski és un monument molt respectable.

La gent s'ha lirat damunt d'aquests tres volums de Dostolevski d'"Els germans Karamazov". En pocs dies l'editor Bossard n'ha venut 80.000 exemplars. La gent llegeix Dostolevski al metropolità i a l'au-lomnibus. I els editors catalans que fan? S'hauria d'escriure un pamflet contra els nostres editors. Hi ha una conxorxa del pietisme hipocrita, de la pederastia intel·lectual, del burgesisme poruc que priva que el nostre públic s'encari amb la bona literatura estrangera. A casa nostra, els editors volen novelles blanques, llibres ensopits i coses inofensives. I després resulta que no hi ha pas-sió, ni coneixement, i el confusionalisme més dens ho amara tot. La gent també es queixa que no hi ha novel·listes, ni contistes. No hi ha novel·listes, perquè no hi ha editors. A Catalunya seria un gran negoci fer una casa editorial basada en la llibertat. Si no es comença per aquí, la literatura nostra morirà en mans de quatre ximplots que fan cançonetes i beneliteres a l'aigua de roses.

La gent demana que s'acabi el rognat de les monges exaltatrades. El descobriment de Dostolevski és significatiu. La nostra època està sembrada de desil·lusions i de morts. Tots els grans ideals genèrics del món han fallat. La gent està lida de rebeldia, de paraules i de síntesis absurdes. Tolhom té els seus problemes. El dolor ha esborrat les generalitats. La gent més feble — i per tant més lúida — torna a la religió i al cultiu del jo interior. La gent més dinàmica, més biològica, més socialment sensible, s'aferra al seu paísatge i a la seva terra amb més força que mai. La gent té fam de veritat, i segueix, per arribar-hi, l'única mètda de troballis possible: l'anàlisi. La recerca, la investigació que hi ha a la nostra època, és enorme. Llevat de quatre irresponsables inflats de vanitat, ningú no està content del que fa. I tothom es mira al mirall amb fastig i amb horror. És una època de malalts i de monstres.

El gust, en literatura, segueix fidelment la corba de la situació general. Dostolevski és un dels receradors més microbians i sensibles de la vida humana que han existit mai. És un home de la nostra època: té les nostres preocupacions del diner, de la malaltia, de l'egoisme humà, de la inutilitat de la vida. És un esperit antimetàfísic i antilògic, però és un esperit religiós. Observa l'home, i s'adona, primer que ningú, que és una barreja d'egoisme i de generositat, de bondat i de perversitat, d'ingenuïtat i malícia. Les solucions que proposa són les nostres: torneu a Rússia!, predica tota la vida als seus compatriotes estrangeritzats i podria d'occidentallisme. L'única solució és la terra, servir la terra! Seria d'una gran utilitat publicar en català el que en podríem anomenar les

apreciacions del fervent desig d'ajudar a aquesta formosa regió espanyola."

El general Bertrán va comunicar tot seguit per telèfon la notícia al president de la Mancomunitat, el qual, però, per trobar-se a Terrassa, no se'n va establir fins després d'algunes hores.

Es per això que no va ésser facilitada l'habitual nota encomiativa, que de rigor en aquestes coses, a la setmana del senyor, Sala,

"solucions espirituals" de Dostolevski. Anant pel món es troben catalans desorientats, perduts, en un estat espiritual lamentable. Estan masegats pel nostre problema polític i no es decideixen a obrir els ulls i a lligar-se al nostre paísatge, que és el seu, i als avantpassats. Però no hi ha cap més solució si no es vol esdevenir un cul de cafè internacional. La terra, la política, abans que tot! Després ens podrem permetre tots els luxos i tots els enobliments.

L'èxit de Proust obreix a les mateixes causes. Quin èxit més magnífic i definitiu — això és, èxit polític — té Proust a França! L'única problema de la novel·la és on els detalls, en l'anàlisi. Les novel·les més ben compostes, més lligades per un argument, més plenes d'unitat, com moren i s'enfonsen en la grisor dels temps. En canvi, qualsevol esforç analític de veritat, encara que sigui dispers i fragmentari, té resistència insondable. És la força de Stendhal. És la força de Proust. Demà, aquesta serà la força de Morand i de Cocteau.

Les recreacions de la realitat que fan els autors que hem citat són reals perquè són arbitràries, això és, imaginàries. Dostolevski i Proust estan en el pot oposat dels naturalistes i fotogrames. Stendhal, amb els seus dos petits deixebles, Morand i Cocteau, se serveixen de la intuïció com aquell que se serveix de la cuillera per menjar la sopa. Tots aquests autors van a la càrrega de l'home amb les armes que poden. I l'home s'acansa descobrint la seva petitesse i extrema misèria.

Josep Pla
Memento: Dostolevski: "Les freres Karamazov", Bossard. Marcel Proust: "L'obra, en curs de publicació a la "Nouvelle Revue Française". Paul Morand: "Lewis et Irene". Jean Cocteau: "La gran escat".

DON JACINTO BENAVENTE

Don Jacinto Benavente ha vingut a donar conferències al teatre Goya. En Jacinto Benavente es pensa que Barcelona és una mena de Guatemala plena de badoques que es deuen encobrir per un d'arrencacaguetxal sentimental i ridícol com és l'autor de "La ciudad alegre y confiada". Sabem de bona tinta que el senyor Benavente per donar aquestes conferències ha demanat a l'empresa la meitat de l'ingrés brut de "laquilla", dues mil pessetes d'avencos, a més a més despeses de boca i de viatge, i exigeix que a la tarda i a la nit del dia que ell dona la conferència, es representin obres seves.

No permet que es doni cap localitat de favor, solament els "pases" de premsa. El senyor Benavente, al fer aquests tractes, que han estat acceptats, es douria pensar que a Barcelona la gent aniria a cops de puny i treient un pam de llengua per adquirir les localitats, i que Don Jacinto Benavente i l'empresa farien un negociets com una casa.

LES OLLES DE MONTBLANCH

Comprenem prou i massa els treballs que tenen les autoritats militars espanyoles per refer i adobar els Ajuntaments segons els mètodes governatius. Hi ha llocs on ningú no vol ésser regidor; d'altres on ho vol ésser tothom. I en uns i altres llocs, les persones aples van escassos. A Catalunya, encara hi ha, a més a més, una altra circumstància: la golaria de certes colles polítiques, que aprofitant-se de l'abandonament temporal d'aquesta font demoràtica que és el sufragi, volen col·locar l'aigua pròpia en totes les taules, procurant convertir-se en proveïdors exclusius del present règim en matèria de funcions públiques.

Cal tenir compte amb certs proveïdors. El nostre poble, quan exerceix els seus drets i podria triar entre els programes múltiples i els homes diversos, va rebujar en ocasions repetides certa gent avariada: fins deixant de banda les tendències polítiques, hi ha homes que són indesitjables per llurs antecedents personals o per llurs qualitats negatives. Poseu a aquests homes l'etiqueta que volgueu; ells sempre seran els mateixos. El color polític, per a ells, no és sinó un variable color de disfressa.

Compie, doncs, senyors! Que no passin, a títol de gent no va o de gent addicte, els subjeccs tarals. Que entre la torrisa idònnia no passin les olles de Montblanch...

Olles, olles de Montblanch, que, segons la cançó infantil, totes són plenes de fang i d'altres substàncies poc netes. Ja coneixem la cançó. Nosaltres no som qui per donar consells a les autoritats d'ara. Però els voldríem recomanar que exerceixin la més severa vigilància, per tal d'evitar que algunes d'aquestes olles infectes entrin a les corporacions públiques, valent-se de l'engany astut d'una etiqueta determinada.

"Trieu i remeneu", orda al mercat la veu del venedor. En la torrisa municipal hom no pot triar gaire, perquè hi ha poca cosa. Les amfores sàvies són raríssimes. Les gorres aples són complades. Només abunden els tupins i tupinets amb més o menys pretensions, i les pèces de fira i de fletxa. No és d'estranyar, doncs, que el nivell dels Ajuntaments valls i nous, no arribi, per regla general, ni a ésser mitjà. Ens podríem mlg-conformar, interinament, amb les pèces de ceràmica barroera, els tupins i tupinets. Però, per l'amor de Déu, que no entrin als Consistoris les olles de Montblanch.

Suissa no s'adherirà al pacte de garantia de la S. de N.

Berna, 19. — El Consell de la Cambra ha aprovat l'informe de la Quarta Assemblea de la Societat de Nacions decidint a l'enseny que Suïssa no ha d'adherir-se al Pacte de garantia, els compromisos del qual es-larien en contradicció amb la política neutral de Suïssa i representen únicament una nova forma de conveni militar.

El senyor Motta declarà que el Consell acceptava aquesta decisió. — Havas.

Un submarí japonès a fons

Sasebo, 19. — Davant d'aquest port i en topar amb un cuirapat se n'ha anat a fons un submarí japonès tripulat per quatre oficials i quaranta mariners.

S'han enviat al lloc del naufragi socors i material de salvament. — Havas.

Proxim consistori cardenalíol

Nous cardenals

Roma, 19. — En el Consistori que se celebrà el dia 24 del corrent seran nomenats Cardenal monsenyor Mundelein, Arquebisbe de Xicago, i monsenyor Mayer, Arquebisbe de Nova York. — Havas.

Contra les escoles religioses a Turquia

Constantinoble, 19. — El Govern turc ha informat a França que les escoles religioses establertes a Turquia han d'acceptar el règim de la República laica, o en cas contrari serà ordenada la seva clausura. — Havas.

REPOBLACIO

Hom ens escriu de París estant el mercat d'objectes preciosos, sobretot el mercat d'antiguitats, comprant-ho tot a qualsevol preu i sense regatejar. Això segurament ho fan per testificar una vegada més la misèria afrosa que pateix Alemanya.

Als alemanys en faran a l'alçada de tanta campanya que ha fet important la declaració. Com a conseqüència de la pujada del franc regna gran crisi a la Borsa de Berlín.

Continuen els treballs dels Comités de pacificació. El ministre de Finances alemany, volent donar explicacions completament lúides al sub-comitè de Previsiões, ha tramès a París el Dr. Popitz.

Continua la luita en favor del franc. El general Morgan ha fet important declaració. Com a conseqüència de la pujada del franc regna gran crisi a la Borsa de Berlín.

PAMPELLUGUES

PASSANT TEMPS

En Lerroux ha fet seixanta anys. Els seus admiradors han homenatjat l'autor d'aquesta gesta, ço que és molt d'agrair. Hom no s'explica, però, per què els admiradors d'En Lerroux no l'homenajaren en ocasió de fer aquest grandíssim home els cinquanta nou anys, o els cinquanta quatre, o els cinquanta. — Com hi ha món: hi ha cada admirador que enamora.

Però, demés, no se'n dona vergonya al senyor Lerroux de fer seixanta anys com aquell qui no fa res?

MES HOMENATGES

Hom afirma als cercles ben informats que l'altre grandíssim home públic conegut per l'Emiliano aviat complirà cinquanta anys, ço que els seus admiradors es preparen a premiar amb un altre homenatge que no deixi enrera el del Pan-tarcar del radicalisme (diguem radicalisme...)

Per fi, un tercer homenatge hom prepara en ocasió del quarantè aniversari del senyor Santamaría, també home públic de grandíssimes dimensions.

PEDRELLI

"Els Pireneus", tot i ésser una obra extraordinàriament bella, no agrada al públic del Llobou. "La Celestina", que és una obra molt més bella (que ho digui sinó el mestre Mlle), encara no s'ha fet sentir. Potser, doncs, seria hora de "mon-tar" aquestes dues òperes, però muntar-les com cal, allò que se'n diu muntar amb tota cura i amb una bona preparació del públic — que En Pedrell no és un músic per a auditoris improvisats; En Pedrell és quelcom de rar i de nou, quelcom d'excelsional, com Brahms; músic que cal reconèixer, o, si voleu, pre-conèixer, música sense plors ni gemoes.

Jean Pierre Altermann, el crític musical tan intel·ligent i sublim, deia en 1921 ("La Rev. Musical"): "No és potser una llei psicològica de la història de les arts que aquell qui obre nous camins sigui menys justament apreciat, menys sobriament saborejat que aquell qui l'ha seguit per viarany obert i no tenia altre treball que el d'exemplar-lo o bé de continuuar-lo, o descobrint-hi totes les galindanes futures que pressuposava? Val a dir que aquest altre, per riscar totes les temptatives que el sol·liciten, beneficia d'un lleure que el primer, completament absorbit per les recerques inicials del "medi", no podia aprofitar". Això el crític francès ho deia a propòsit del mestre Falla i altres músics catalans que, segons explicite discurs beneficiaven massa exclusivament d'una glòria que pertanyia del tot al mestre Pedrell.

ES DESMENT L'EXISTENCIA D'UN TRACTAT SECRET FRANCO-TXECOSLOVAC

Berlin, 19. — La Legació txecoslovaca desment categoricament l'existència d'un tractat secret franco-txecoslovac, la qual notícia havia publicat el "Berliner Tageblatt". — Havas.

VAGA DE FUNCIONARIS A PORTUGAL

Lisboa, 19. — S'han confirmat els temors existents respecte l'actitud dels funcionaris públics. Ahir a conseqüència de no haver estat concedits els augmentos que sol·licitaven, es declararen en vaga els dits funcionaris.

El Govern ha adoptat les mesures oportunes per fer front a l'estat de coses que pot derivar de la dita determinació. — Havas.

LA SITUACIO A EUROPA

Ha estat descoberta una important conspiració militar a Irlanda. Sorpresa una reunió, ha pogut escapar el general Tobin, però s'han practicat nombroses detencions. Com a conseqüència d'això ha dimisit el ministre irlandès de la Defensa.

Continuen els treballs dels Comités de pacificació. El ministre de Finances alemany, volent donar explicacions completament lúides al sub-comitè de Previsiões, ha tramès a París el Dr. Popitz.

Continua la luita en favor del franc. El general Morgan ha fet important declaració. Com a conseqüència de la pujada del franc regna gran crisi a la Borsa de Berlín.

Continuen els treballs dels Comités de pacificació. El ministre de Finances alemany, volent donar explicacions completament lúides al sub-comitè de Previsiões, ha tramès a París el Dr. Popitz.

Continua la luita en favor del franc. El general Morgan ha fet important declaració. Com a conseqüència de la pujada del franc regna gran crisi a la Borsa de Berlín.

Continuen els treballs dels Comités de pacificació. El ministre de Finances alemany, volent donar explicacions completament lúides al sub-comitè de Previsiões, ha tramès a París el Dr. Popitz.

Continua la luita en favor del franc. El general Morgan ha fet important declaració. Com a conseqüència de la pujada del franc regna gran crisi a la Borsa de Berlín.

Continuen els treballs dels Comités de pacificació. El ministre de Finances alemany, volent donar explicacions completament lúides al sub-comitè de Previsiões, ha tramès a París el Dr. Popitz.

Continua la luita en favor del franc. El general Morgan ha fet important declaració. Com a conseqüència de la pujada del franc regna gran crisi a la Borsa de Berlín.

LA VENTURA
SEVILLA, 19. — El "Miserere" d'Alcázar, que dijón Sant es celebrat, serà interpretat pel tenor Rossi.

NOTÍCIES DE CEUTA
Ceuta, 19. — Per si ha minvat el temporal.

EXPLOSIÓ
Sevilla, 19. — A darrera hora de la nit s'ha registrat una terrible explosió al barri de Sant Bernat. Ha produït gran alarma.

LA INSPECCIÓ A L'AJUNTAMENT DE SANTANDER
Santander, 19. — S'ha celebrat la sessió a l'ajuntament, molt tard, per recollir el plec de cèrrecs redactat pels delegats governatius que realitzaven la inspecció municipal.

ELS LLOPS PALEBOTS A FONS
Vigo, 19. — A les muntanyes d'Ulís s'han presentat diversos grups de llops, que fan estralls entre els ramats. Se'ls ha donat una batuda.

DE BARCELONA
LICEU
El tercer i darrer dels concerts de Quatrema celebrats en el nostre Gran Teatre tingué lloc amb pasada amb tant brillantissim.

DEL MARROC
Madrid, 19. — Part oficial de Guerra:

Zona oriental. — A la posició de Benites s'han registrat qualques tirs, ferint a un tirot.

S'ha portat el convoi a Tiz-Asna sense novetat.

Ha hagut d'aterrir un aparell a Kert, per averia del motor.

Zona occidental. — Sense novetat.

LA VENTURA
IGNASIA PLA BATISTA
Mort el dia 9 del corrent als 24 anys d'edat
HAVENT REBUT ELS AUXILIS ESPIRITUALS
(A. C. S.)

El seu pare, Enric Pla Alegre i Anglada Batista, guarda, oncle (present i absent), cosí (present i absent) i família tota, i el seu doctor Josep Gassol, i la casa SPORT, de Manuel Gassol, en recordar als seus amics i coneguts tan senyals pèrdua els preguen que la tinguin present en les seves oracions, i se servixin assistir als funerals que, per l'etern descans de l'ànima de la finada, se celebraran demà, divendres, dia 21, a dos quarts d'onze, a l'església parroquial de Santa Maria de Jesús (Orhala), que els an quedaran agrats.

EL DOL ES DONA PER ACONIADAT
Els Emms. i Rvms. Srs. Nunci de Sa Santetat, Cardenal Arquebisbe de Toledo i Tarragona; Excm. i Ilms. Srs. Arquebisbes de Sevilla i València i Excm. i Ilms. Srs. Bisbes de Madrid-Alcalá, Barcelona, Lleida, Girona i Cadix, s'han dignat concedir indulgències en la forma acostumada.

NO S'INVITA PARTICULARMENT

ELS ESPORTS

FUTBOL
L'ESTADIUM OVBENSE ES BATUT PER L'EUROPA PER TRES A UN
Ahir a la tarda, al camp de l'Europa, i davant de regular concurrència, se celebrà el segon partit entre el primer equip d'aquest cercle i el Stadium Ovbense.

El joc, en la major part, va ésser molt vistós, tant per part dels europeistes com pels visitants, la qual cosa féu que vèssim una primera part interessant, i regular la segona.

Amb tot, el domini correspongué més als locals, que es causaren materialment d'atacar la porta d'Oscar; aquest jugador ens donà un esplèndid primer temps, en el qual parà bones pilotes però a la segona part repetí la dolenta impressió que va causar els altres dies.

Els gols varen ésser entrats, un per l'Europa en acabar-se la primera part, d'una passada de Xavier a Pellicer i aquest a Cros, el qual, d'un cop oportú, l'aconseguí.

A la segona part, l'Europa s'aconseguí dos més; el primer, conseqüència d'un "encués de vista" d'Oscar, que tocà la pilota al peu superior i la rematà a la xarxa en Cella; el segon, obra de Maurici en rematar un córner.

Els del Stadium aconseguiren el de l'honor després d'un xut d'Emili, que Alcoriza ajudà a entrar al marc.

Els mitjers, pel Stadium, foren Mariscal i Juli, i per l'Europa, Juman-dreu, en el poc que hagué d'intervenir, i Cella que va estar molt treballador, encara que poc d'individual.

Els equips eren:

Europa. — Juman-dreu, Serra, Alcoriza, Xacier, Maurici, Artius, Pellicer, Cella, Cros, Olivella i Alcaraz.

Stadium Ovbense. — Oscar, Truche, Mariscal, Just, Gallego, Juli, Vigon, Emili, Amable, Barril i Gonzàlez.

Tingué cura de l'arbitratge en Castarlenas amb molta voluntat i imparcialitat.

EL C. N. ALACANT ES NOVA-MENT BATUT PEL BARCELONÀ, PER 4 A 0
Al segon partit contra el Barcelona, el Club de Natació Alacant ha emprat un joc més ofensiu que el primer dia. Ha estat vençut igualment, però ha oposat una major resistència al joc més científic, més madur del seu contrincant.

L'opinió que varem exposar el primer dia va continuar-se ahir. En onze que lluità amb un entusiasme com el que empen els jugadors del cercle alacantí, forçosament ha d'aconseguir victòries ben mercedoses, però per assolir el títol de potència futbolística capaç d'arribar a les finals del campionat, cal ultra l'amor al club, una tècnica de joc i una experiència en les lluites que actualment posseeixen encara els brans alacantins.

Avui per avui admirem i aplaudim l'esforç que representa haver guanyat en forma-se lluita el campionat de la seva Federació, i creiem que de les eliminatòries en treuran ensinys profitoses per a l'esdevenidor, com hauran estat bones lliçons les seves excursions a Sevilla i ara a Barcelona.

En el partit d'ahir el seu portar blau va fer algunes belles jugades, però la seva actuació es desvià per la manera innocu que es despenia de la bola. Els defensors, molt encertats, especialment Torregrossa, els mitjers són el més fluitat de l'equip i a la davantera se destacaren Ramon, Albaladejo i Xacier, amb tot, la seva actuació fou superior a la del primer dia, amb tot i mantenir la mateixa forma.

En el segon partit de l'Europa, i davant de regular concurrència, se celebrà el segon partit entre el primer equip d'aquest cercle i el Stadium Ovbense.

de set hores amb un aeroplà ordinari amb l'hèlix calada, i passà a ressenyar, següentment, els darrers assaigs fets a Amèrica i a Alemanya amb ríspides horitzontals.

Acabà En Camudat la seva conferència parlant de les diferents opinions exposades pels tècnics sobre l'esdevenidor del vol a vela i fent constar l'innegable progrés que, gràcies al mateix, s'ha realitzat en la construcció dels aeroplans de poca potència, en la perfecció constant dels quals està la veritable solució de l'aviació esportiva.

DE FORA
OLOT
Diumenge, amb força concurrència i un temps esplèndid, tingué lloc, al nostre camp, un partit amistós entre la Unió Deportiva de Cassà de la Selva i una selecció de l'Olot F. C.

Des dels primers moments, el nostre equip, sense ésser de força, va revelar-se superior al contrari, dominant evidentment en tot el partit i d'una manera particular en el primer temps. El joc emprat pels locals, amb una incerta compenetració de totes les línies, principalment el mig-centre i tota la davantera, desorientaren visiblement els selvanins, les línies dels quals s'entenen molt poc; solament el porter astigué serà i en el seu lloc.

Es marcaren onze gols d'una manera esplèndida, per zero als selvanins.

L'arbitre, senyor Güell, per ésser la primera vegada que actuava, regular.

Mercats
Mercat de Vins
Preus per grau i hectolitre i mercaderia pesada al celler del col·lector; informació facilitada per l'Associació de Magatzemistes i Exportadors de Vins de Barcelona:

Penès blanc, a 125 pessetes.
Idem negre, a 175.
Camp de Tarragona blanc, a 2.
Idem idem negre, a 190.
Conca de Barberà blanc, a 165.
Idem idem negre, a 165.
Priorat negre, a 225.
Vilanova i Gerdà negre, a 160.
Igualada negre, a 150.
Marotell blanc, a 140.
Alacant negre, a 225.
Mistela blanca, a 225.
Mistela negre, a 330.
Moscatell, a 365.

Mercat de Colonials
SUCRES
Cada dia augmenten les dificultats del comerç per adquirir el sucre destinat a les indústries derivades, elaboradors i detallistes, no havent, de moment, sofert variació notable els preus, que són els següents:

Mel, de 162 a 164.
Terçat, de 178 a 180.
Centífuga remolada, de 176 a 178.
Quelrat clat, de 181 a 183.
Refinats de Nova York, de 238 a 240.
Pilsa, de 221 a 227.
Tallat, de 227 a 242.

SUCRES DE TAXA
Blancuilles: magatzem, 177; consum, 185.
Tarrós P G: magatzem, 187; consum, 195.
Preus per pesetes els 100 quilos.

CAFES
Continuen fermes les altes preus que regnaven en tots els mercats, havent encara augmentat alguns les seves anteriors cotitzacions, pel qual motiu el consum s'ha d'atenuar els preus següents:

Moka legítim, de 765 a 775.
Semi Moka, Harrar i africans, de 740 a 750.
Puerto Rico Caracollito, de 820 a 830.
Idem idem llaço especial, de 810 a 820.
Idem idem id. superior, de 790 a 800.
Idem idem Hacienda, de 750 a 760.

UNA CONFERENCIA
El vol a vela va ésser l'interessant tema sobre el qual versà la quarta conferència del curs organitzat per "Penya de l'Alre", a l'estatge de la qual varen reunir-se, per aquest motiu, un gran nombre de socis i aficionats.

Després de donar a conèixer els estudis que del vol de les grans aus va fer l'insigne precursor Mouillard, explicà i detallà el conferenciant les diferents teories existents sobre els corrents aèries ascendents i horitzontals, els profunds estudis realitzats i modernament sobre el vol natural i els diferents sistemes de vol a vela.

Relatà després, amb gran nombre de detalls, els primers assaigs alacantins i els sorprenents resultats dels concursos del Rion, de Fay de Combrègues i de l'Isle d'Orléans, fent ressaltar la capital influència de les condicions meteorològiques de cada un d'aquests llocs.

Però també del generos de l'Alre, en el qual l'aviador francès Thorel va fer el seu fantàstic vol de més

AVIACIÓ
El vol a vela va ésser l'interessant tema sobre el qual versà la quarta conferència del curs organitzat per "Penya de l'Alre", a l'estatge de la qual varen reunir-se, per aquest motiu, un gran nombre de socis i aficionats.

Després de donar a conèixer els estudis que del vol de les grans aus va fer l'insigne precursor Mouillard, explicà i detallà el conferenciant les diferents teories existents sobre els corrents aèries ascendents i horitzontals, els profunds estudis realitzats i modernament sobre el vol natural i els diferents sistemes de vol a vela.

Relatà després, amb gran nombre de detalls, els primers assaigs alacantins i els sorprenents resultats dels concursos del Rion, de Fay de Combrègues i de l'Isle d'Orléans, fent ressaltar la capital influència de les condicions meteorològiques de cada un d'aquests llocs.

Però també del generos de l'Alre, en el qual l'aviador francès Thorel va fer el seu fantàstic vol de més

Caracas descololant i similars, de 775 a 785.
Trillats extra, de 710 a 720.
Puerto Cabello i corrents, de 695 a 705.
Palembang, de 620 a 630.
Pailles, de 590 a 600.
Preus per pesetes els 100 quilos.

CACAUS
Sense variació les cotitzacions dels mercats estrangers; en el nostre els directores del consorci de receptors del cacao de Fernando Foo han acordat augmentar 20 pessetes més per cent quilos els preus que regien.

Podem indicar per al consum la següent cotització:

Gaiquil Arriba, de 485 a 495.
Idem Bala, de 470 a 480.
Fernando Foo 1, de 410 a 420.
Idem idem 2, de 395 a 405.
Idem idem 3, de 385 a 395.
Idem idem 4, de 375 a 385.
Caracas 1, de 550 a 560.
Idem 2, de 475 a 490.
Preus per pesetes els 100 quilos.

CANYELLES
Ceilan extra, a 890.
Idem 1, a 815.
Idem 2, a 800.
Idem 3, a 785.
Idem 4, a 770.
Xina, a 560.
Rasures de Ceilan, a 550.
Preus per pesetes els 100 quilos.

PEBRES
Singapore blanc, a 775.
Idem negre, a 750.
Penang i Tellicherry, a 740.
Tabaco o Jamaica, a 675.
Preus per pesetes els 100 quilos.

CLAVELLES ESPECIES
Classe superior, a 1,041.
Destilada, a 685.
Preus per pesetes els 100 quilos.

Mercat d'olis
OLIS D'OLIVA
Corrent bo, a 230'43.
Idem superior, a 234'78.
Classe fina, a 282'60.
Idem extra, a 304'34.

Preus per pesetes els 100 quilos.
OLIS DE PINYOLA
De color verd primera, de 147'65 a 151'73.
Idem groc primera, de 160'89 a 165'22.
Idem idem segona, de 152'17 a 156'52.
Preus per pesetes els 100 quilos.

OLI DE COCO
Blanca, a 190.
Cochin, a 235.
Palma, a 230.
Preus per pesetes els 100 quilos.

OLI DE LLINOSA
Cru, a 200.
Cuit, a 208.
Sense color, a 230.
Preus per pesetes els 100 quilos.
En caixes, 8 pessetes més per 100 quilos.

Preus per pesetes els 100 quilos.
OLIS DE PINYOLA
De color verd primera, de 147'65 a 151'73.
Idem groc primera, de 160'89 a 165'22.
Idem idem segona, de 152'17 a 156'52.
Preus per pesetes els 100 quilos.

OLI DE COCO
Blanca, a 190.
Cochin, a 235.
Palma, a 230.
Preus per pesetes els 100 quilos.

OLI DE LLINOSA
Cru, a 200.
Cuit, a 208.
Sense color, a 230.
Preus per pesetes els 100 quilos.
En caixes, 8 pessetes més per 100 quilos.

Solar i Terra germans
BANQUERS
BILLETS
Francescos, 35'50 per 100.
Anglesos, 33'80 pessetes.
Italians, 33'40 per 100.
Belgues, 33'50 per 100.
Suïssos, 33'50 per 100.
Portuguesos, 0'17 pessetes.
Austriacs, 0'025 per 100.
Holandesos, 2'80 pessetes.
Suècs, 1'90 pessetes.
Noruega, 0'95 pessetes.
Dinamarques, 1'20 pessetes.
Romanes, 3'50 per 100.
Turquia, 3'50 pessetes.
Estats Units, 7'90 pessetes.
Canadà, 5'40 pessetes.
Argentinians, 2'55 pessetes.
Uruguaians, 5'70 pessetes.
Xilens, 0'70 pessetes.
Brasilers, 0'73 pessetes.
Bolíviens, 1'20 pessetes.
Paraguays, 28 pessetes.
Peraguays, 28 pessetes.
Japonesos, 3 pessetes.
Algerins, 39 per 100.
Egipcis, 33'80 pessetes.

Filipines, 3'40 pessetes.
OR
Alfons, 151'50 per 100.
Unces, 151 per 100.
4 i 5 duros, 151 per 100.
1 duro, 151 per 100.
Isabel, 151 per 100.
França, 151 per 100.
Lliures, 35'05 pessetes.
Dòlars, 7'28 pessetes.
Cubà, 7'77 pessetes.
Mexicà nov, 154 per 100.
Venesolans, 141 per 100.
Marcs, 158'50 per 100.

Anuncis Oficials
MYRMINGIA, S. A.
El Consell d'Administració convoca els senyors accionistes a la Junta general ordinària que tindrà lloc al local social el dia 27 de l'actual, a dos quarts de set de la tarda, a l'objecte de complir el que disposa l'article 12 dels Estatuts socials.

Es recorda als senyors accionistes que disposen d'una part de 10 dels mateixos Estatuts per a l'assistència a la Junta.

Barcelona, 18 de març de 1924. — El secretari, Víctor Bjaol.

MANUFACTURES HISPANO-JAPONESAS CLAPES, S. A.
Per acord del Consell d'Administració es convoca els senyors accionistes a la Junta general ordinària que tindrà lloc el dia 28 d'abril, a les 10 de la tarda, a l'objecte de complir el que disposa l'article 12 dels Estatuts.

Barcelona, 17 de març de 1924. — El secretari del C. G. A., R. Vilard i Guillelmí.

LA NOVEL·LA ESTRANGERA
Direcció: VENTURA GASSOL
Sortirà el segon i quart dimarts de cada mes. Publicarà les millors novel·les d'autors estrangers, traduïdes al català pels nostres escriptors.

Les primeres obres de "La Novella Estrangera" són:

"Laura o el Segell Roig", A. de Vigny, Traductor CARLES RIBA, "Missa rural", A. Tolstol, Tr. ALFONSO MARROW, "Dispar de la Mort", Turguenev, Tr. CRISTÓFOL DE DOMENEC, "El Mirall de la Montanya", Leskov, Tr. LL. BERTAM i PUIGAN, "Vanina Vanina", Sihendal, Tr. TOMAS GARCÉS, "El lloc d'immort", Teodor Storm, Tr. OLIVIERA ANDERIU, "El jugador d'Escac de la mort", Edgar Poe, Tr. J. ROURE i TORRENT, "Índes de las Sierras", Ch. Nodier, Tr. JOSEP M. DE LÓPEZ PICO, "El Mirall del gran sant Nicolau", Anatole France, Tr. JOSEP M. DE LÓPEZ PICO, "Conte fantàstic", Gerhart Hauptmann, Tr. JOSEP M. DE LÓPEZ PICO, "La princesa del bell somriure", Poema indi Narbata, Tr. DOMENEC GARCÉS, "El coronel Obachon", R. de Balzac, Tr. CARLES SOLDEVILA, "El Llibre d'Acosta", X. de Nalrete, Tr. JOSEP M. DE LÓPEZ PICO, "El Llibre del 74", Okakura, Kabuz, Tr. JOAQUIM VENTALLÓ, "El van elusos", P. Merimée, Tr. CARLES SOLDEVILA.

PREU DE CADA VOLUM: 50 CÈNTIMS
SUBSCRIPCIÓ: 5 PESSETES, BARCELONA I 5'25 FORA
PUBLICACIONS EXTRAORDINÀRIES

Els editors de "La Novella Estrangera" cada dos mesos publicaran, en edició popular, grans llibres catalans i estrangers.

Les primeres edicions extraordinàries seran:

Maig. — "Ornologia de Ramon Muntaner", ada pida al català d'ara per CARLES RIBA i JOSEP M. DE LÓPEZ PICO.

Juliol. — "Manon Lescaut", d'Ab. Prévost, traduïda al català per VENTURA GASSOL.

Setembre. — "Ornologia del Rei Jaume el Conqueridor", adaptada per MANUEL DE MONTOLIU.

Novembre. — "Werther", de Goethe, traduïda per CARLES RIBA.

Gener (1925). — "Ornologia de Bernat Desclot", adaptada per CARLES RIBA i VÍCTOR BJAOL.

Març (1925). — "Anna Karenina", de L. L. Tolstol, traduïda per CARLES SOLDEVILA.

Maig (1925). — "Ornologia del Rei Pere el Gran", adaptada per CARLES SOLDEVILA.

Els subscritors de "La Novella Estrangera" podran adquirir les publicacions extraordinàries amb un descompte del 25 per cent.

ADMINISTRACIÓ: JOAN GOLS
Per comandes: Rambla de Catalunya, 25 (Llibreria Rialla).
Admeten subscripcions a LA PUBLICITAT: Llibreria Rialla, Llibreria Vergades (Rambla del Mig), Editorial Poliglota (Pel ritzol), Llibreria Montserrat (Fargan), Llibreria Espanyola (Rambla del Mig), Llibreria Nacional Catalana (Galeria Laietana).

DIMARTS, DIA 25 SORTIRÀ
"LAURA, O EL SEGELL ROIG"
Traducció de CARLES RIBA - PORTADA DE SEGRELLES

**Tres gotas de
KAOL**

fan brillar tots els metalls
com un mirall

Fixeu-vos en la marca i rebutgeu les imitacions

CHEM-WERKE. LUBSZYNSKI & Co AG. BERLIN. LICHTENBERG

Aquest ull veu que

Servus

neteja el calçat més bé que
qualsevol altre composició

Fixeu-vos bé en la marca i rebutgeu les imitacions

CHEM-WERK LUBSZYNSKI & Co AG. BERLIN. LICHTENBERG